

Bering Valgmenighed

Aarhusegnens Grundtvigske Valgmenighed

Kirkebladet

Lutherrosen 3 - 2017

September - oktober - november - december - januar

Lutherrosen

I reformationsåret vil vi fortsat få rig lejlighed til at møde Lutherrosen, der var det våben eller emblem, som Luther valgte sig. Egentlig kan man sige, at dette våben indeholder og billedligt udtrykker det centrale i Luthers kristendomsopfattelse.

Han gav selv udkast til rosen, som han første gang anvendte i 1517 på et brev til juristen Christoph von Scheurl. Han fik sidenhen fremstillet en signetring med rosen. Rosen blev derved til Luthers seglmærke, som han brugte på sine breve og skrifter. En signatur med Lutherrosen skulle være bevis for, at brevet eller skriftet var ægte.

Luther har selv beskrevet sit våbens betydning og enkelementer på denne måde:

For det første skulle der være et sort kors midt i et hjerte. Dette skulle have sin naturlige farve, "for at jeg kunne minde mig selv om, at troen på den korsfæstede

gør os salige. For når man tror af hjertet, bliver man retfærdiggjort.

Selv om det er et sort kors, som skal dræbe og gøre

ondt, så lader det dog hjertet beholde sin farve og fordærver ikke dets natur. Det vil sige, at det ikke slår ihjel, men gør levende.

Dette hjerte skal stå midt i en hvid rose for at vise, at troen giver glæde, trøst og fred. Men ikke den glæde og fred, som verden giver, og derfor skal rosen være hvid, ikke rød. For den hvide farve er ånders og engles farve.

Rosen skal stå midt i et himmelblåt felt, fordi denne glæde i ånd og tro er begyndelsen på den kommende himmelske glæde, som allerede er indtrådt i verden, og som håbet kan fatte, men som endnu ikke er synlig.

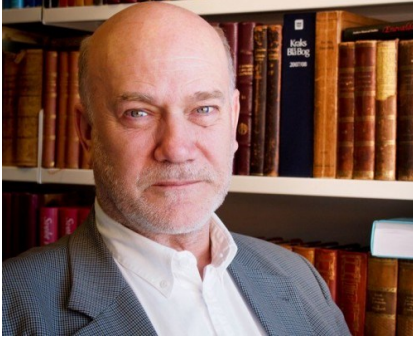
I det blå felt skal der være en gylden ring som tegn på, at denne salighed i himlen varer evigt og aldrig får ende, og at den er langt mere kostbar end alle andre glæder og goder, ligesom guldet er det ædleste og mest værdifulde metal".

Lutherrosen findes i utallige forskellige variationer. Den blev et emblem ikke blot for Luther, men for lutherdommen. Ofte er rosen forsynet med det latinske

Lutherrosen

ord *vivit*, som betyder "han – altså Kristus – lever", skrevet i det blå felt. I andre versioner finder man i den gyldne ring tre af Luthers såkaldte "sola"-ord,

altså de grundkategorier, som Luther alle mente, måtte være de "eneste": sola fide (ved troen alene), sola gratia (ved nåden alene) og sola verba (ved ordet alene). Nu kan tre ting jo ikke alle være de eneste, men det er netop særkendet ved den uudgrundelige reformator og teolog, der ikke lod sig fange i den slags spidsfindigheder. Det var jo blot djævelens snare. Selvfølgelig kan tre ting alle være de eneste og vigtigste.

Carsten Bach-Nielsen

Da DR gæstede Bering

Søndag, den 30. april 2017 var vel årets første rigtige forårsdag, med strålende sol og minimal vind.

Og hvordan fejre det bedre, end ved at give landets radiolyttere mulighed for at få del i Bering Valgmenigheds højmesse. Vi blev allerede kontaktet den 16. november 2016, om vi ville lukke radioen ind – og selvfølgelig ville vi det.

Indrømmet, der var væsentligt mere bureaukrati forbundet med begivenheden, end jeg havde forestillet mig, men vi klarede alle trakasserier.

På selve dagen svingede Svend klokkerne så det blev nødvendigt for DR's udsendte at sige, at det ikke var maskin-

kraft, men manuel betjening (hvad jo i 2017 er noget af en sjældenhed).

Filt spillede virtuost såvel orgel som klaver, Bente og Frands Ole ledede salmesangen flot, og Kjeld gav en af sine fornemme prædikener – jovist: Danmark fik en flot og tankevækkende start på dagen.

Tak til alle medvirkende. Og til menigheden, der bakkede fornemt op. Vi var vel cirka 60 mennesker i kirken.

Efter gudstjenesten blev Kjeld og jeg interviewede – lad os håbe, mange hørte de vise ord!

Lars Christensen

Da DR gæstede Bering

Mellem sommer, sol og søndag

Hvilken sommer!

Ja, det blev sommer! Altså ifølge kalenderens årstidsinddeling. Nogle vil nok synes, at den bør undergå en vis revurdering. Blev det egentlig til ret meget andet end sommerskuffelse og en lang vemodstid over det, der ikke blev.

”Pigernes latter og lyse hår” har både været et sjældent syn og ligeså sjældent hørt gennem støjen fra regn og blæst. Sommeren udeblev. Efterår har det længe været og det har længe været forbedret: Efter sommer skal vi Til efteråret skal vi Inden jul skal vi

Hvis vi nu tager anledning af årets mangel på sommer, afskaffer den og ændrer de fire gængse årstidsbetegnelser til to, ”småsommer” og ”gråsommer”, ville vi jo ikke blive så skuffede, hvis der dukkede et par stille, varme solskinsdage frem, bare en gang imellem, ligesom vi ikke vil være skuffede over de mange og lange gråvåde, kolde og blæstfyldte dage. Sådan er det jo bare. Vi ville heller ikke behøve at skubbe alle arrangementer sammen til kun at skulle begrænse sig til to perioder; de ville kunne strække sig ud over hele året. Det siger derfor sig selv, at hvis vi ønsker at undgå enhver form for skuffelse, vil der heller ikke være meget at håbe på og se frem til. Fort-

sætter vi denne tankerække, vil alt omkring os inden længe blive ”smågråt”, alt vil være lige småt og gråt og dermed ligegyldigt.

Det, jeg her beskriver, er det, vi kender som tankens nedadgående onde spiral. Den skal bekæmpes. Vi gør det bedst ved at byde den første negative tanke imod, og i stedet fortælle os selv og hinanden om det, der, trods regn og kold blæst, også var rart i den nu forgangne sommer.

Kan vi ikke selv byde den negative tanke imod, er vi for alvor havnet i det navnløse grå ingenting, hvor ingen farver eller varme findes, ingen glæde, ingen latter, ingen taknemmelighed, ingen kærlighed. Der er intet andet end det, gråd og sorg afstedkommer. Jovist. Men sorgen fremstår af det, vi tabte, af det vi ikke fik, det vi ikke længere kan ændre.

Mellem sommer, sol og søndag

Sorg er dødens forlængelse; i og for sig er også sorgen selv en dødstilstand. Man kan være levende død. Og sorg smitter som en anden pestepidemi, for den levende dødes omgivelser begynder også at sørge, først over den levende døde, dernæst over alt det spild af liv, al den mangel på glæde.

Vi kan ikke blive vaccineret mod sorgens smitte. Vi kan byde den trods. Og kan vi ikke selv, er vi havnet allernederst i tankens onde spiral og den sorteste sorg, hvorfra vi ikke engang kan bede om hjælp længere. Så kan vi dog – og det vi kan, skal vi – nemlig tage imod den hjælp, vores omgivelser rækker os.

Også selv om vi ikke selv tror, det kan lykkes at ændre noget, eller vi tror, at vi kan få det bedre eller endda blive glade igen. Det kan vi. Fordi der er nogen, der

tror for os, håber for os, ønsker for os, når vi ikke selv kan mere. Vi kan lade dem, der tror, håber og ønsker os meget mere godt, bringe os hen til et sted, hvor vi kan få hjælp. For den er der. Hjælpen findes. Vi skal tage imod hjælpen, når den rækkes os. Det kan vi. Jeg har sagt det mange gange: vi skal ikke alt det, vi kan. Det kan ingen. Men det vi kan, skal vi – for eksempel tage imod den udstrakte hjælpende hånd.

Også kirkens gudstjeneste kan opfattes som en udstrakt hjælpende hånd – hjælp til at tænke videre, hjælp til at komme videre, hjælp til trøst, hjælp til glæde. Hjælp til at fatte mod, hjælp til at tro, hjælp til at stole på Gud og på hinanden. Alle helgens søndag rækker os en særlig hjælpende hånd: Vi skal aldrig give os selv eller hinanden lov til at "dyrke døden" endsige "dyrke sorgen", men denne dag kan vi særligt lade vore tanker gå til "vore døde". Dem, vi har mistet, dem, vi savner, og som vores liv har været knyttet til med og i stor kærlighed. Alle helgensgudstjenestens "hjælpende hånd" støtter os i vores taknemmelighed, for det vi fik, trøster os og giver os mod til atter at gå ud i livet, være dér og tage del i det og være til glæde for dem, vi kender og også holder af.

Der er glæden. Glæden er. *MB*

Yvonne Haakonssons båltales Sankt Hans

Årets båltaler, Yvonne Haakonsson fra Røde Kors i Hørning.

Alt hvad der står i sommersangene passer på den begyndende sommertid, vi er i nu: Hyllden dufter i stuen ind, det er igen den fine lyse nat med drosselfløj i

vejens mørke træer, og gøgen kukker i skov og krat, mens kornet modnes i sommervind. Vi oplever byger, der går og kommer, for det er den danske sommer.

Præcis sådan er sommerens start, - fyldt med dufte, farver og lyde, som vi glæder os til hvert år. Alligevel har vi lige passeret sommer solhverv, som varsler, at lyset vender, og at det gradvist bliver mørkere. Vi beder om i en af sommersangene at blive bragt lidt varligt fra nætterne

lyse til tusmørkets stund. Måske er det en begrundelse for, at bålet / ilden har så stor betydning til Sankt Hans – markeringen af lys!

En magisk aften

Fejringen af Sankt Hans er en ældgammel hedensk skik men også en kristen fest. Navnet, Sankt Hans, går helt tilbage til dengang Danmark var katolsk og Johannes Døberens navn er blevet til Hans. Kirken fejrer hans fødselsdag, som menes at være den 24. juni – hans helgendag.

Kikker vi på hedensk tankegang med dens overtro, fejredes Sankt Hans aften som en kraftladet aften, hvor naturkræfterne var ekstra stærke, hvor alt var magisk og frugtbart. Lægeurter skulle plukkes den aften, og man skulle drikke af – eller dyppe sig – i de hellige kilder denne aften, hvor den helbredende kraft var størst. Vækster var stærke, overnaturlige kræfter var stærke, fordi de havde suget styrke og magi fra solen.

Så gode kræfter var på spil denne aften, men også onde kræfter lurede, heksene var ude, så bålet som vågeblus skulle skræmme dem væk og sende dem til Bloksbjerg eller Hekkenfeldt, så man blev fri for dem. De skulle i alle tilfælde væk, de var den personificerede ondskab. Ild renser, klarer op og fjerner ubehageligheder. *(Fortsætter på side 10)*

Det sker i Bering Valgmenighed

September

Søndag 10. kl. 10.00 Højmesse MB
13.s.e.trinitatis

Fredag 15. kl. 9.00 Forsamlingshus rengøring. Se side 15
(Fortsættes evt. lørdag den 16.9)

Tirsdag 19. kl. 10.00 Litteraturkreds i præstegården
Se nærmere side 14

Søndag 24. kl. 10.00 Høstgudstjeneste MB
15.s.e.trinitatis

Torsdag 28. kl. 19.30 Fællessang i Bering
Se nærmere side 15

Oktober

Søndag 8. kl. 10.00 Højmesse MB
17.s.e.trinitatis

Søndag 22. kl. 10.00 Højmesse KH
19.s.e.trinitatis Kirkekaffe

Søndag 22. kl. 18.00 Fællesspisning i forsamlingshuset
Se nærmere side 14

Tirsdag 24. kl. 10.00 Litteraturkreds i præstegården
Se nærmere side 14

Torsdag 26. kl. 19.30 Fællessang i Bering
Se nærmere side 15

MB: Margrethe Barfoed - KH: Kjeld Holm

Det sker i Bering Valgmenighed

November

Søndag 5. kl. 10.00 Højmesse MB
Alle Helgens dag - Læs mere side 14

Torsdag 9. kl. 19.30 Kirkekoncert
Blue Train Se nærmere side 15

Søndag 19. kl. 10.00 Højmesse MB
23.s.e.trinitatis Kirkekaffe

Tirsdag 21. kl. 10.00 Litteraturkreds i præstegården
Se nærmere side 14

Torsdag 23. kl. 19.30 Fællessang i Bering
Se nærmere side 15

December

Søndag 3. kl. 10.00 Højmesse MB
1. s i Advent

Søndag 17. kl. 14.00 Gudstjeneste MB
3. s i Advent *Derefter juletræsfest i forsamlingshuset.*

Søndag 24. kl. 15.00 Gudstjeneste MB
Juleaften

Mandag 25. kl. 10.00 Højmesse KH
Juledag

Januar

Søndag 7. kl. 15.00 Nytårgudstjeneste KH
1.s.e. H3K *Derefter nytårskur i forsamlingshuset.*

Søndag 21. kl. 10.00 Højmesse KH
Sidste s.e. H3K

Yvonne Haakonssons båltale Sankt Hans

Ved overgange som her ved solhverv, hvor dagene langsomt bliver kortere, troede man, der var særlig frit spil for de overnaturlige kræfter. Tænk også på nytårsaften og -nat, hvor vi træder ind i et nyt år, og ved denne overgang blev de mørke kræfter jaget bort ved at skyde nytårsfyrværkeri af.

Ilden er en del af magien – den beskytter mod de onde kræfter, for som Midsommervisen siger, har hver by og hvert sogn sine trolde og hekse, som vi holder fra livet med glædesblus.

De farlige kvinder

Først i slutningen af 1800 tallet kom ideen med at anbringe en heks på bålet og futte hende af. Personligt har jeg altid haft det svært med denne hekseafbrænding, fordi jeg ikke kan skille vore dages halmheks fra alle de grusomme hekseafbrændinger, som slog ind over Europa i middelalderen, hvor især kvinder blev brændt – tit uskyldige kvinder. Havde man et horn i siden på nogen, var her muligheden for at anklage hende som værende heks. Over de 200 år, heksefølgelserne varede, regner man med, at der i gennemsnit blev brændt en heks om dagen. Forfatteren Erica Jong har skrevet en bog om hekse, hvor hendes konklusion er, at i forbindelse med hekse har vi at gøre med mandens utilbøjel-

ighed til at opleve kvinden som ligeværdig, - en stærk og klog kvinde, -en selvstændig kvinde var farlig. – Det var dengang, for sådan er det ikke mere – eller er det?

Nutidens hekse og trolde - Det digitale samfund

Hvor finde vi så byens og sognets hekse og trolde i 2017? Jeg synes, der er flere forhold, der kan inddrages. Et bud kunne være det digitale samfund med hurtig og spændende udvikling, som skaber fremtiden – men som jeg synes, i samme omgang har hægtet store dele af min generation af, - folk der ikke er blevet født med en iPad eller iPhone i hånden, de har måske ikke engang en computer – men hører nu børn og børnebørn, fjernsyn og reklamer anvende ord, hvis mening de ikke kender, selvom de taler udmærket dansk. Jeg synes, det er vanskeligt at manøvrere i et univers, hvor jeg ikke kan forstå og gennemskue tingene, - der er for mange ting vi ikke har lært eller orker at lære. Jeg forstår nok godt, at den digitale verden er fremtiden og kan også anerkende de store landvindinger, den har medført, men at lægge så meget information, viden og besked, som vi er afhængige af, ind på de digitale medier, skulle måske ha' ventet en generation.

Yvonne Haakonssons båltale Sankt Hans

Originalerne og afvigerne

Et andet bud i et mere og mere strømli-
net samfund, hvor originalerne og afvi-
gerne har vanskelige kår, kunne omfatte
mennesker, der er anderledes og som
derfor bliver set skævt til / måske endda
mennesker, vi er usikre ved eller lige-
frem er bange for. Jeg tænker på den
stigende gruppe af hjemløse eller tiggere
der er dukke op i de større byer
(tiggerne nu endda på Facebook). Og
netop i øjeblikket ser vi bandegrupperinger
i nordvest kvarteret i Aarhus, der
bekriger hinanden og skaber utryghed i
området. Rockerbander har vi kendt til i
mange år, man fra at have haft HA'er og
et par grupper mere, er der nu kommet
mange flere.

Det kunne også være seksuelle afvigere.
Jeg tænker her på bøsser og lesbiske, vi
bor i en lille landsby, hvor det for nogen
er svært at acceptere, at 2 kvinder eller 2
mænd lever sammen.

Flygtningene

Men den gruppe, som jeg for alvor me-
ner opleves af mange danskere, som
heksene og troldene, altså truende og
farlige elementer, er flygtningene. Gene-
relt opfattes de som én gruppe, dem der
har en anden farve, spiser noget andet
mad end os og derfor lugter anderledes,
de klæder sig anderledes, de har også

andre skikke, tit en anden religion, og så
gør de tingene på en anden måde.

Jeg mener ikke, at nogle vil pakke hele
deres familie sammen, eller at børn og
unge kommer uledsagede og begiver sig
væk fra familien / det kendte / folk de
kan tale det samme sprog med, væk fra
den samme kultur, – med en lethed eller
tankeløshed for det, der kommer. De
kommer fordi der er en grund: krig og
ødelæggelse, frygt, et undertrykkende
styre, sult og elendighed og politiske
vanskeligheder. De kommer, fordi de er
bange og utrygge, de frygter for deres
 eget og deres børne liv.

Yvonne Haakonssons båltale Sankt Hans

Jeg taler om de flygtninge, Udlændingestyrelsen har accepteret ophold her i landet, som bl.a. er de mennesker, jeg møder som frivillig i "Hørning hjælper flygtninge". Den gruppe på omkring 200 mennesker, jeg kender til fra mit arbejde, er som mennesker i hele verden er flest. Nogle er modige og udadvendte, andre mere forsigtige, - måske frygtsomme, - nogle er parate og indstillede på hurtig integration, hvor deres børn i skolen følger danske skikke og kultur, - lejrskoleophold, fødselsdage og juleskikke. Andre har sværere ved at give slip på deres kulturelle bagage og bliver langsommere integreret. Møder man dem og lærer man dem at kende, forsvinder mange fejlforestillinger og forudfattede meninger.

Hvem troldene og heksene fremover

bliver, ved jeg ikke, men jeg håber, at vores samfund vil bevæge sig frem mod en større tolerance og åbenhed overfor forskellighed, så vi vil kunne favne i stedet for at fordømme. På den måde vil ordene fra Midsommervisen: "Vi vil fred her til lands" give mening.

Menighedsudflugten til Samsø

Årets menighedsudflugt blev en god oplevelse for deltagerne – 31 personer. Ud over godt selskab fik deltagerne strejket seneste istid, Vikingetiden og togterne mod England, kirkebyggeri, englandskrigene 1801 og 1807 og kaffebord a la 2017.

Tak til alle for en god dag.

Lars

Menighedsudflugten til Samsø

Spis sammen i Bering

Vi genopliver en gammel tradition i Bering og indbyder til fællesspisning, søndag den 22. 10. kl. 18.00.

Maden bliver lavet efter den gammel kogeboek, forfattet af Frida Nielsen i 1908. Opskrifterne blev udarbejdet til eleverne

på Klank højskole og blev brugt i tidligere udgaver af fællesspisningen.

Vi sørger for 2 retter mad, isvand, the og kaffe, som traditionen byder. Ønsker du stærkere drikke må du meget gerne medbringe det selv. Prisen kendes endnu ikke. Den bliver ikke som i de go' gamle dage, men der holdes så lavt niveau, at alle kan være med.

Læs mere i "huset" eller på hjemmesiden, når vi nærmer os den 22.10. Tilmelding til Henning og Dorthe senest den 18.10 på telefon 20 67 47 36 eller mail: demads@youmail.dk.

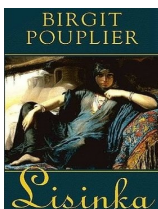
Ellen/Arne, Ann/Ole og Dorthe/Henning

Alle Helgens dag, søndag, den 5. november

Denne dag fejres gudstjenesten i særlig grad med tanke på dem, der i det forgangne år er døde. Efter prædikenen læses deres navne højt, og de pågældendes familiemedlemmer kan imens rejse

sig som et taknemmeligt udtryk for, hvad afdøde var og har betydet. I det hele taget giver gudstjenesten anledning til, at vi alle kan mindes dem, vi hver især har mistet gennem vores liv. MB

Litteraturkredsen

Tirsdag, den 19. september
kl. 10.00 - Birgit Pouplier:

"Lisinka"

Tirsdag, den 24. oktober,
kl. 10.00 - J. Kr. Grøndahl:

"Tit er jeg glad"

Tirsdag, den 21. november, kl. 10.00

H.C.Andersen,

3 udvalgte fortællinger.

Vi mødes i præstegården

MB

Kirkekoncert med Blue Train

Torsdag, den 9. november 2017 klokken 19.30 får vi besøg af Blue Train, et jazz-orkester, der blandt medlemmerne tæller vor egen organist, Filt.

Blue Train er en kvartet (sang, klaver,

blæseinstrumenter og kontrabas).

Orkesteret har i sin nuværende sammensætning eksisteret i 18 år, og har i den tid spillet utallige koncerter, fortrinsvis i kirker over hele landet. Den akustiske instrumentering uden trommer giver et intimt og stemningsfuldt lydbillede, som egner sig specielt godt til mindre spillesteder. De originale arrangementer præsenterer de elskede, både kendte og mere ukendte salmer og sange i et respektfuldt, men nyt lys. Her ud over spilles der enkelte udvalgte kompositioner i lettere moderniserede og jazzinspirerede arrangementer.

Koncerten afholdes i kirken og vil have en varighed af cirka 1 time.

Billetter koster kr. 75,00.

Bestyrelsen

Fællessang i Bering

Er du til fællessang, skal du møde op i forsamlingshuset, torsdagene den 28. september, 26. oktober og 23. november – alle dagene klokken 19.30- 21.30.

Vi synger fra Højskolesangbogen og læ-

rer måske en ny sang.

Som bekendt fås fællessang ikke bedre end i Bering! Du akkompagneres af Marianne og Filt – og vi glæder os.

Marianne og Filt.

Forsamlingshusrengøring i efteråret

Fredag den 15. september fra klokken 09.00 gør vi rent i forsamlingshuset.

Vi håber at blive færdige samme dag – alle er velkomne til at give os lidt hjælp.

Jo flere, jo hurtigere færdige! - *Bestyrelsen*

Formand: Lars Christensen
Grøfthøjparken 157 G 3.sal - 8260 Viby
Telefon: 60 88 76 50
formand@beringvalgmenighed.dk

Næstformand: Thomas Bent Andersen
Brydehøj 25 - 8362 Hørning
Telefon: 51 50 47 10
naestformand@beringvalgmenighed.dk

Kasserer: Else Marie Pedersen
Ustrupvej 18 - 8660 Skanderborg
Telefon: 86 52 29 72
kasserer@beringvalgmenighed.dk

Sekretær: Jørn Borch
Hasseltoften 17 - 8361 Hasselager
Telefon: 86 28 11 02
sekretaer@beringvalgmenighed.dk

Medlemmer: Dorthe Madsen
Pilegårdsvej 35 - 8361 Hasselager
Telefon: 20 67 47 36
medlemmer@beringvalgmenighed.dk

Praest: Margrethe Barfoed
Torshøjvænget 15 - 8361 Hasselager
Telefon: 86 92 88 78
praesten@beringvalgmenighed.dk

Hjælpepraest Kjeld Holm
Biskop emeritus
Marselis Boulevard 32, II t.v.
8000 Aarhus C
Telefon 40 18 11 13— kjh@km.dk

Graver: Ole Ravnholt Sørensen
Almuevej 46, 8660 Skanderborg
Telefon: 24 61 99 79
graver@beringvalgmenighed.dk

Organist: Niels Jakob Filt
26 50 48 44
organist@beringvalgmenighed.dk

Forsamlingshuset:
Forpagter: Marianne Ankersen
Torshøjvænget 176 - 8361 Hasselager
25 52 32 81
huset@beringvalgmenighed.dk

Kirkebladet:
Ansvarshavende redaktør:
Lars Christensen
Redaktionen: Margrethe Barfoed,
Ellen Matthiesen og Henning Madsen.

Kirkebladet udgives af Bering Valgmenighed, og udkommer tre gange om året. Vil du være med til at gøre bladet spændende, så modtager redaktionen gerne bidrag til bladet; gerne med billeder.

Foreningens hjemmeside:
www.beringvalgmenighed.dk

Stof til Kirkebladet afleveres til redaktionens mail demads@youmail.dk

Næste nummer udkommer jan. 2018
Deadline for indlæg 01. 12. 2017

OBS! Ved adresseændring:

PostNord meddeler os ikke adresseændring, derfor bedes du venligst give os besked hvis du får ny adresse, enten på tlf. 20 67 47 36 eller gerne på mail: medlemmer@beringvalgmenighed.dk. Vi vil jo gerne, at alle får vores kirkeblad.

Bladet bliver trykt af Discountprint